

[Arantøft.]

målet op til nærmere vurdering, for det er jo et spørgsmål om hele kommunikationen derudtil; der sidder en masse mennesker, som i mange tilfælde kommer til at handle på anden hånd osv.

Vedrørende ØK — også til hr. Ninn-Hansen — finder jeg, at der er tale om en uhyggelig hetz imod danske virksomheder, som har afdelinger i udlandet. Man kaster snavs på disse virksomheder, og de har ikke megen lejlighed til at forsvare sig. De kan dokumentere osv., men der er nu én gang kastet snavs på dem. Man kunne fristes til at tænke på den dam, der findes ved Rugård på Djursland, som blev brugt i hekseforfølgelsernes tid. Hvis en kvinde blev anklaget for at være heks — man kunne bare sige, hun var en heks — så blev hun bundet på hænder og fødder og smidt i dammen, og hvis hun druknede, så var hun desværre uskyldig, og hvis hun flød ovenpå, så var hun skyldig, og så blev hun brændt.

I mit indlæg nævnte jeg også, at vi skulle passe på ikke at være moralister. Jeg har set i den sidste tid, at Irma reklamerer med Maosko til 10 kr. Hvis man derfra trækker Irmas fortjeneste og yderligere lageromkostninger, transportomkostninger fra Kina osv., så kan man sikkert regne ud, at arbejdslønningerne i Kina er meget, meget, meget små. Mon det nu også er noget, vi skal til at blande os i?

Til fru Kristine Heltberg vil jeg gerne sige, at det kan vel ikke være fru Kristine Heltbergs mening, at danske firmaer skal lukke deres virksomheder i u-lande og derved være med til at skabe yderligere arbejdsløshed derude.

Da hr. Knud Jespersen nævnte forhøjelserne i forsvarsudgifterne for USA og Vesttyskland og flere andre lande, så blev stigningerne i de sovjetrussiske forsvarsudgifter ikke nævnt, men det var formentlig bevidst.

Med hensyn til dagsordensforslagene har vi fået tilsagn fra tingets højtærede formand om, at der vil komme en pause, idet fremskridtspartiets gruppe gerne vil have lov at tage stilling til dagsordensforslagene under ét. Men principielt kan jeg sige, at vi er imod dagsordener og er enige med hr. Overgaard Nielsen i, at dagsordener skal benyttes til at udtrykke tillid eller mistillid.

Arne Christiansen (V):

Jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at langt den overvejende part af deltagerne i denne debat i dag har understreget den atlantiske samhörighed; man har dermed også bidraget til at bevare denne debat som en udenrigsdebat og ikke som en markedsdebat, selv om der har været tilløb til at køre i den retning.

Jeg har også som hr. K. B. Andersen læst artiklen i Jyllands-Posten i går med interesse. Jeg må sige, at jeg er enig med forfatteren, hr. Jørgen Schleimann, i analysen, men finder, at han som så ofte tidligere er noget forud for tiden i konklusionen.

Når hr. Gert Petersen søger at reducere det danske forsvar in absurdum — nå, nu skal man ikke bruge fremmedord, men så til at være på niveau med Tivoligarden — og i en dagsorden foreslår at afvikle det, synes jeg også, det må være rigtigt, om hr. Gert Petersen giver udtryk for, hvad han mener om den aktuelle stærke vækst i Polens og Den tyske demokratiske Republiks amfibiestyrker og helikopterbårne tropper i Østersøområdet. Det kan i hvert fald ikke være angst for den danske Tivoligarde, der gør at man ruster sig så voldsomt. Vi kender de seneste vurderinger af de aggressionsmuligheder, der er. Det er det eneste, vi kender. Jeg ved ikke, om hr. Gert Petersen kan sige noget om hensigten med disse stadig mere avancerede investeringer i våben til konventionel krigsførelse i den del af verden, vi hører til. Jeg finder, at den udvikling, der sker dér, er betydelig mere alvorlig end de sensationsprægede meddelelser, som er blevet nævnt også fra denne talerstol i dag, om faldskærmstropper, der lærer dansk. Jeg må sige, jeg var enig med det, hr. Arnfast sagde generelt, men jeg finder altså, at disse mere popprægede meddelelser måske nok fortegner billedet noget af de trusler, der stadig eksisterer.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne komplimentere hr. Gert Petersen, fordi han i sit indlæg holdt niveauet for en udenrigspolitisk debat og ikke gjorde det til en markedsdebat. Det kan man til gengæld ikke sige om debatdeltagerne fra Danmarks kommunistiske parti og retsforbundet. Jeg finder, at disse indledere trækker endog særdeles store vekslere på den engelske regering. Der er